

Έρικα Τραγκαράκη
Ελένα Τσαϊνη

«Στον αργαλειό της σκέψης μας»

Στον αργαλειό της σκέψης μας....

...υφαίνουμε αράδες...

...που τότε ρίμες γίνονται...

...και τότε μαντινάδες....

ISBN: 978-960-93-4528-6

Συγγραφείς : Έρικα Τζαγκαράκη- Στέλλα Τσαϊίνη

Επιμέλεια και Διόρθωση Κείμενων : Μίνα Δαμίγου

***Σχεδιασμός και Καλλιτεχνική Επιμέλεια Εξώφυλλου-
οπισθόφυλλου : Άννα Παπαχρονάκη***

Σύνθεση Εξώφυλλου : Μίνα Δαμίγου

Σχέδια εντός βιβλίου : Γιώργος Μακρυδάκης

Έρικα Τζαγκαράκη – Στέλλα Τσαΐνη

«Στον αργαλειό της σκέψης μας»

Η παρουσίαση του βιβλίου

πραγματοποιήθηκε με την υποστήριξη

της «ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ»

Χορηγός επικοινωνίας: Radio Family

89.5 Fm

Ηράκλειο Κρήτης 2012

...Έρικα Τζαγκαράκη...

**Κάποιοι αγαπούν με την καρδιά..κάποιοι με το κορμί τους..
και κάποιοι άλλοι...όπως εγώ...μόνο με την ψυχή τους....**

**Κάνε μου τόπο χωρισμέ..να μπω...να ξαποστάσω....
Και μιαν αγάπη-θάνατο...που 'χω..να ξεπεράσω....**

**Να ξαναρθείς αγάπη μου..να ξαναβρώ το φως μου...
Έφυγες ..και σκοτείνιασε..για πάντα..ο ουρανός μου.....**

**Μπερδέψανε τα δάκρυα...με της αυγής το χρώμα...
Κι εγώ ..κοιτώ τον ουρανό...και περιμένω..ακόμα....**

**Τη μια λάθος κίνηση..κάνεις...μετά την άλλη....
Κρίμα...γιατί..η αγάπη μου...για σένα...ήταν μεγάλη.....**

...Στέλλα Τσαΐνη...

*Το δάκρυ μου...έχει δύναμη...χιλιόμετρα...να τρέξει...
Να 'ρθει εκιά που κάθεσαι...τα πόδια να σου..βρέξει....*

*Ο παλιατζής επέρασε...λέει...παλιά αγοράζω....
Τα σκουριασμένα μου όνειρα...θωρώ...και του φωνάζω...*

*Ποτέ μου δε λαχάνιασα...σου στεναγμού τις ρούγες....
Ποιού αετού...εκόπηκαν...στις μπόρες...οι φτερούγες;*

*Εγώ σηκώνω από παιδί...τα βάσανα..στον ώμο....
Γι' αυτό..και δεν κουράστηκα σου στεναγμού..το δρόμο....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Πάρε τη ζήλεια μου..αν θες...και...πιες την...στο ποτήρι...
Η ίδια είναι που ποτέ...δεν σου χαλά χατίρι.....*

*Τι να ζητήσω απ' το θεό...ποια χάρη να μου κάνει...
Μου έστειλε εσένανε...αγάπη μου...και φτάνει.....*

*Καθώς θα φεύγω..κοίτα με...για να θυμάσαι μόνο...
Πόσο ..τ' αντίο..προκαλεί...σ' όλο το σώμα..πόννο....*

*Πάγωσαν τα αισθήματα...και νιώθω..αδιαφορία...
Κι αν μ' αγαπάς...ή με μισείς...δε δίνω...σημασία....*

*Άνθρωπος εκδικητικός...δεν είμαι..μα θυμήσου...
Θα 'ρθει η ώρα ..που πληγή...θα γίνω...στη ζωή σου.....*

...Στέλλα Τσαΐνη...

*Ενός λεπρού έχω πληγές..που μ' έχουν σημαδέψει....
Και ζω στην απομόνωση...με τη δική σου σκέψη.....*

*Δυο καταρράκτες με ορμή...τα μάτια μου..και τρέχουν...
Χτύπησαν φλέβα ονείρου μου και στερεμό..δεν έχουν.....*

*Στο κήπο τση αγάπης του...φύτεια..τα όνειρα μου....
Μα δεν εβλάστησαν..ποτέ...τα μεροκάματά μου....*

*Είμαι δεντρί..που οι καρποί... 'πιτήδεια..με στολίζουν....
Μα..με ραβδίζει η μοίρα μου και πέφτουν..και σαπίζουν....*

*Είπα πως είμαι μόνη μου...στα βάσανα..του πόνου....
Μα 'χει..θεριά...που στέκονται στην πόρτα του γειτόνου..*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Δεν μπαίνω πια σε εκκλησιά...κερί..πια δεν ανάβω...
Συνήθισα ..τα όνειρα...που έχω...να τα θάβω.....*

*Σ' αγάπησα...με πρόδωσες...καρδιά μου..δεν πειράζει...
Να'σαι καλά..να μη πονάς...μονάχα...αυτό με νοιάζει.....*

*Στα όρια της απόγνωσης...και του θανάτου φτάνω...
Κι εσύ ρωτάς...ήντα 'κανα...για σένα...παραπάνω....*

*Ευθύνες για τον χωρισμό..μου ρίχνεις...για φαντάσου...
Που 'φευγες και σου φώναζα...μη με αφήνεις...στάσου....*

*Χωρίσαμε...και ζήτησε...να πάρει την καρδιά μου....
Για να μπορεί να αγαπά...το κάθετι...μακριά μου....*

...Στέλλα Τσαΐνη...

*Καιρό σου κάνει..και λιχνάς...τ' ονείρου μου τσι κόπους...
Μα θα γυρίσει μια φόρα...και στους δικούς μου τόπους...*

*Έπεσε η μάσκα της ψευτιάς...και φάνηκε η αλήθεια...
Και συνεχίζεις να μου λες...ακόμα...παραμύθια.....*

*Ήρθε ο καημός και ζύμωσε..τον πόνο μου στο σώμα...
Και το καρβέλι της ζωής...είναι..πικρό στο στόμα....*

*Πόνε..ληστή του ονείρου μου...έκλεψες τη χαρά μου...
Και κυνηγούν τα ίχνη σου...τ' αναστενάγματά μου.....*

*Ένα βαρέλι με κρασί...του έρωτα σου ο χρόνος....
Που πριν παλιώσει...χύθηκε...κι εμέθυσέ με...ο πόνος....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Εγώ μπορώ να αγαπώ...ψυχή να δίνω μόνο...
Μα αν πληγωθώ...πιο δυνατά..πληγώνω κι απ' τον πόνο....*

*Όταν την πόρτα έρχεται...και σου χτυπάει ο πόνος...
Πες του να πάει στο καλό...γιατί...δεν είσαι μόνος....*

*Με είδες πάνω στον σταυρό..και είπες..δεν με νοιάζει...
Να σταυρωθεί μία φορά...γυναίκα..δεν πειράζει....*

*Σου 'λεγα..μείνε δίπλα μου...να γίνεις..άγγελός μου..
Κι όμως ..απόψε..πέθανα..κι εσύ..είσαι..ο θάνατός μου...*

*Είσαι το μαύρο παρελθόν..που θέλω...και τ' αρνούμαι...
Πράμα καλό από σένανε...δεν έχω να θυμούμαι.....*

...Στέλλα Τσαΐνη...

*Φτηνή κλωστή η αγάπη σου....μα 'γω..την είχα 'φάνει....
Και με κουρέλια του καημού..την προίκα μου έχω κάνει....*

*Έμειναν μες στη σκέψη μου...αποτυπώματά του....
και να τα σβήσει δεν μπορεί...χρόνος..στο πέρασμα του....*

*Ετσα 'ναι οι δυνατές καρδιές...αντέχουνε..στον πόνο...
Σα πέτρα..που δε ράϊσε..ποτέ τση...μες το χρόνο.....*

*Μου 'βαλε πάλι η μοίρα μου...τση μοναξιάς το ράσο...
Και στο ξωκλήσι του καημού...μ' άφησε..να γεράσω....*

*Απόψε πάλι ο σεβντάς...έκανε..ζάλα πίσω....
Και γιάγειρε το παρελθόν...και πώς θα νταγιαντίσω.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Γυναίκα εγωίστρια...είμαι...και το δηλώνω....
Κι αν είναι λάθος μου αυτό...τα λάθη μου...πληρώνω....*

*Δεν νοσταλγώ...δεν σκέφτομαι...δε θέλω..δεν ελπίζω....
Μη προσπαθείς...με τίποτα...κοντά σου..δε γυρίζω....*

*Δεν έχεις δει...επίθεση...τι πάει να πει μωρό μου....
Πιο πάνω..απ' τον καθένανε...υπάρχει το εγώ μου.....*

*Τώρα που πέρασε ο καιρός...και πέρασαν τα νεύρα....
Τώρα θα πάψω να μιλώ...κι εδά θα δεις τα έργα.....*

*Εγώ αγαπώ ...όποιοι μ' αγαπά...ξεχνώ..πριν με ξεχάσει...
Και δεν ξανακολλώ ποτέ...γυαλί που έχει σπάσει.....*

...Στέλλα Τσαΐνη...

*Έριξα πέτρα πίσω μου...σου χωρισμού το γεια σου....
Και βρήκα τρόπο...σκότωσα..για πάντα..τον σεβντά σου....*

*Εγώ γλεντάω τη χαρά....ολόκληρο τον χρόνο....
Κι ας γέλασε στα χείλη μου...μια φορά και μόνο....*

*Ένα καρφί περίσσεψε...απ' του Χριστού τα πάθη....
Επήρες το και το μπήξες...μες στην καρδιάς τα βάθη....*

*Φαίνεται πως σε νίκησα....σου χωρισμού τα ζάλα...
Τα δυνατά μου έβαλα ...κι έκαμα...πιο μεγάλα.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

**Βρέχει...και σκέφτομαι ξανά...πόσο μ' έχεις πληγώσει....
Γιατί ...μονάχα... δάκρυα και πόνο...μου 'χεις δώσει.....**

**Λάδι δεν έχει άλλο για μας...τσ' αγάπης το καντήλι...
Και σιγολιώνω σαν κερί...για σένα...κάθε δείλι....**

**Ποτέ μου δεν φοβήθηκα...του χωρισμού το γεια σου...
Κι αυτό ...είναι ...πιο φιλόξενο ... από την αγκαλιά σου....**

**Πώς το αντέχεις πες μου πώς;..με άλλη να κοιμάσαι...
Κι εμένα...μες στη σκέψη σου ...να 'χεις...πανάθεμά σε....**

**Επιστροφή στο παρελθόν...θέλει η καρδιά να κάνει...
Γιατί μονάχα εκεί θα βρει...απάνεμο λιμάνι.....**

...Στέλλα Τσαΐνη...

*Πέφτει βροχή από χαρές...μες τσι αυλές των άλλω....
Μα στη δική μου...κεραυνός...πόνου...και τίποτα άλλο....*

*Στ' απόσπασμα τσ' εκτέλεσης...έστειλες την καρδιά μου.....
Και στα πυρά τσ' αγάπης σου...γονάτισε...σεβντά μου....*

*Σεβντά μου...μία μολυβιά....σέρνω...για να σε σβήσω....
Τεφτέρια πια του έρωτα...δεν θα ξανακρατήσω.....*

*Ποτέ μου δεν θα απαρνηθώ...τα αμαρτήματά μου.....
Γιατί εγώ τ' ανάθρεψα...και τα 'χω...σαν παιδιά μου.....*

*Απόψε πάλι μέθυσσα...απ' το παλιό κρασί του....
Γουλιά-γουλιά με κέρναγε..η κάθε..ανάμνηση του.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

**Θέλω να πω...πως σ' αγαπώ ....μα δεν μου βγαίνει λέξη..
Το πιο ιερό συναίσθημα...και το 'χεις..καταστρέψει.....**

**Ο χρόνος γίνεται εχθρός...κι οι ώρες...δεν περνούνε...
Κι οι σκέψεις...γίνονται καημός...όταν σε θυμηθούνε....**

**Χωρίσαμε και ξέχασες...πριν φύγεις...να μου δείξεις...
Σε ποια γωνιά της σκέψης μου...να θάψω τσ' αναμνήσεις..**

**Ισόβια θα σ' αγαπώ...κι ό,τι πονά...θα πνίγω....
Γιατί η ζωή απ' το θάνατο...απέχουν...τόσο λίγο....**

**Δεν έμαθα ποτέ πληγές...που αιμορραγούν ...να κλείνω...
Γι' αυτό και πάντοτε...ανοιχτές...φεύγοντας..τις αφήνω....**

...Στέλλα Τσαΐνη...

**Ξερά κλαδιά η αγάπη σου....που μάζωξα απ' το δρόμο...
Και το δεμάτι του καημού....φορτώθηκα στον ώμο....**

**Στην αγκαλιά σου να βρεθώ...κι ας είναι...μία ώρα....
Μα ..δε ζητώ...απ' τη ζωή...περίσσα να 'χω δώρα....**

**Πάνω στο στέφανο..κρεμώ...τα φύλλα απ' την καρδιά μου..
Αιμορραγούν...και..κόκκινη...είναι η Πρωτομαγιά μου....**

**Κάνε καρδιά μου υπομονή...δεν ήρθε η ώρα ακόμα....
Που θα τον δεις να σέρνεται...σαν όφις μες στο χώμα....**

**Έσπειρα πάλι όνειρα...κι η μοίρα τα θερίζει...
Με το δρεπάνι του καημού...που πάνω μου... 'κονίζει....**

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Λένε..πως δίνει ο θεός...ότι μπορείς ν' αντέξεις....
Μα ο πόνος είναι στην καρδιά...και όχι...μες στις λέξεις....*

*Δεν θέλω να ονειρεύομαι..τ' όνειρο...με σκοτώνει...
Για μια στιγμή δίνει χαρά..για μια ζωή..πληγώνει....*

*Το παρελθόν το διέγραψα...το μέλλον...δεν το ξέρω...
Όμως θα ζήσω το παρόν...όπως εγώ το θέλω.....*

*Χτύπα με μοίρα δυνατά...μα δεν σου κάνω χάρη...
Εσύ βαστάς τη λύρα μου...μα 'γω 'χω το δοξάρι....*

*Εγώ δεν ζω με δανεικά...εγώ 'χω...τα δικά μου...
Τ' όνομα...το φιλότιμο...την αξιοπρέπειά μου....*

...Στέλλα Τσαΐνη...

**Αμωναχή επόμεινα.....μέσα τσι πέντε δρόμους...
Να βλέπω φίλους καρδιακούς να'χουν φτερά στους ώμους**

**Πάντα σκυμμένη κεφαλή...και με θλιμμένη όψη...
Γιατί ο πόνος κι ο καημός...με 'χουν...αφαλοκόψει...**

**Διψάσανε τα χείλη μου...και έχω κορυζάσει....
Μα το λαήνι τση χαράς...στα χέρια μου έχει σπάσει....**

**Το δάκρυ μου έχει δύναμη..τα δάση..να ποτίσει....
Και η αλμύρα του μπορεί..και πέτρες να ραγίσει.....**

**Όπου θωρώ έναν αετό....γυρεύω του μια χάρη...
Να με σηκώσει στα φτερά...μαζί του να με πάρει....**

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Παίζει παιχνίδια και θαρρεί...πως είμαι του χεριού του...
Μα 'γω..μιλάω..άπταιστα..τη γλώσσα του μυαλού του....*

*Μη βλέπεις που χαμογελώ...εγώ...το κάνω ..έτσι...
Τον πόνο μου.. που ξεγελώ... αρχίζει.. και μ' αρέσει...*

*Εκιά που κλαίω..να γελώ...μπορώ..με ευκολία...
Στα ψεύτικα να αγαπώ...και να πονώ..στ' αστεία...*

*Είναι στιγμές..που με νικά..και με λυγίζει ο πόνος..
Κι έχω πληγές...π' αγιάτρευτες τις έχει αφήσει ο χρόνος.....*

*Όσο έχει το καντήλι μας..λάδι...τόσο θα ζούμε....
Τη μοίρα μας ν' αλλάξουμε...κρίμα...μα δεν μπορούμε.....*

...Στέλλα Τσαΐνη...

*Καρδιά άπου την έκαψαν...είναι σωρός 'πο στάχτες....
Που τσι φυσά ο στεναγμός στου πόνου..όλες τσι στρατές....*

*Το πυκνοφαίνω τ' όνειρο.. με νήμα από μετάξι...
Και στο χαρίζω ολόψυχα...όπως στο είχα τάξει....*

*Που 'ναι ο καιρός..που ήμουνε..τση ξενοιασιάς κοπέλι
Και αγουρίδα έτρωγα...και μου φαινόταν..μέλι....*

*Καλλιά να ζήσω στα βουνά...σε χιονισμένους τόπους....
Παρά στη χώρα αγκαλιά...με παγερούς ανθρώπους...*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Πρώτη μου αγάπη δεν ξεχνώ...τα χάρδια...τη στοργή σου...
Και την ζωή μου θα 'δυνα...για μια στιγμή μαζί σου....*

*Σαν να μην έφυγες ποτέ...μου κυβερνάς τη σκέψη...
Σώμα..καρδιά..ψυχή...μυαλό...μου τα 'χεις καταστρέψει....*

*Πριν κοιμηθείς...μια προσευχή..κι έναν σταυρό να κάνεις...
Να σε προσέχει ο θεός...απόψε..που με χάνεις.....*

*Κλείνω τα μάτια κι έρχεσαι...έρχεσαι...και φωλιάζεις...
Στις πιο απόκρυφες του νου...σκέψεις...και μ' αγκαλιάζεις..*

*Άσε τη σκέψη...ελεύθερη..να πάει...όπου θελήσει...
Μα όπου κι αν πάει...γρήγορα...σε μένα θα γυρίσει.....*

...Στέλλα Τσαΐνη...

*Μέσα στον κήπο τση καρδιάς...τον έρωτα...φυτεύω....
Κι έχει βεντέμα και καρπούς...συνέχεια...μαζεύω....*

*Σαν το κοπέλι που 'χασε ..την μάνα..απ' το πλευρό του...
Νιώθω..ότι..ορφάνεψα...μετά...το μισεμό του.....*

*Στο Άγιο όρος να σε δω...καλόγερος να μείνεις...
Δεν σου πιστεύω...άνθρωπος...ποτέ σου πως θα γίνεις....*

*Χωρίς αέρα θα πετά...το άστρο μου..εμένα....
Γιατί..του έβαλα φτερά...δικά μου...κι όχι ξένα.....
(Καθαρά Δεύτερα)*

*Χρυσό βραχιόλι...ο κύρης μου...μου έβαλε στη χέρα...
Και το χρωστώ...μόνο σ' αυτόν..που τα 'χω βγάλει πέρα....*

...Έρिका Τζαγκαράκη...

*Κι από του Άδη τα στενά....σ' τσ' άλλες ψυχές θα λέω
Πως είσαι αιτία κι αφορμή..που 'παψα ν' αναπνέω....*

*Είμαι στην άκρη του γκρεμού...πού να πιαστώ Χριστέ μου..
Μπροστά μου..απέραντο κενό..πίσω μου εσύ...καημέ μου...*

*Μια άλλη θα εκδικηθεί...για μένα..να θυμάσαι....
Γέλασε τώρα που μπορείς..γιατί αύριο...θα λυπάσαι....*

*Όταν για μένα σε ρωτούν...να λες...πως είμαι εχθρός σου
Κι ας είμαι εγώ..στα πιο κρυφά..όνειρα..ο άνθρωπός σου....*

*Να εξηγήσω δεν μπορώ...μέσα μου...τι συμβαίνει...
Και κάνει πάλι η καρδιά...πως δεν καταλαβαίνει.....*

...Στέλλα Τσαΐνη...

*Να μη σταθώ στα πόδια μου...ποτέ δεν το θυμάμαι....
Και δεκανίκι..δεν κρατώ...και μ' έναν πόδα να 'μαι.....*

*Αλοίμονο του .. 'που πεινά...κι η μοίρα του τον θέλει...
Να διακονάται πλούσιου...μία μπουκιά καρβέλι....*

*Ένα βιβλίο η ζωή...κι άμα τ' αποδιαβάσεις....
Αν είσαι κι εκατό χρονώ...θα δώσεις εξετάσεις....*

*Ανοίξετε τω βαρελιώ... τσι κάνουλες να τρέξουν
Να 'ρθουν μια πάρτη άνθρωποι τα χείλια ντους να βρέξουν
(Του Μεθυστή)*

*Παράταση ...για τη ζωή...μου έδωσε...ο χάρος....
Γιατί η ματιά που του 'ριξα...του έκοψε το θάρρος.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Πίστευα...ήταν έρωτας....μα θέατρο ήταν μόνο....
Με δυο μονάχα ηθοποιούς...εσένα...και τον πόνο....*

*Ένας ψυχρός εκτελεστής..έγινα...για φαντάσου....
Εγώ...που έπινα νερό...μωρό μου....στ' όνομα σου....*

*Σαν αετός πετάς ψηλά...φεύγεις από κοντά μου...
Μα ξέχασες...πως τα φτερά...που 'χεις...είναι δικά μου...*

*Για άγγελο με πέρασες...λάθος...πολύ μεγάλο...
Δεν έχω κάτασπρα φτερά...ούτε ποτέ θα βγάλω.....*

*Δεν με ενδιαφέρει...πού γυρνά..πού είναι..και τι κάνει...
Για τσ' άλλους είναι ζωντανός...για μένα...έχει πεθάνει....*

...Στέλλα Τσαΐνη...

*Την Τσικνοπέμπτη να ντυθείς..με τα κανονικά σου....
Μα θα φανεί...ο μασκαράς...που 'χεις..στα σωθικά σου....*

*Εθάρια πως θα του 'κανα...και άλλα παρακάλια...
Μα 'χει..κι αλλού πορτοκαλιές...που κάνουν...πορτοκάλια..*

*Ξεθώριασε η αγάπη μας...και πήρε ο πόνος χρώμα....
Και το 'να πόδι μου 'ναι 'δω...και τ' άλλο μες το χρώμα.....*

*Εγώ θα γράφω δίστιχα...κι ας λένε...πως δεν το 'χω....
Και θα πετώ τα βέλη μου...μέχρι..να βρω τον στόχο.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Να πεις πως είμαι ανάμνηση...μαύρη..σαν το σκοτάδι...
Γυναίκα που σ' οδήγησε...στους πρόποδες του Άδη....*

*Δακρύζω κι απ' τα μάτια μου...σταγόνες αίμα στάζουν...
Τα ματωμένα δάκρυα...φαίνεται...μου ταιριάζουν.....*

*Τη μια μου λες πως μ' αγαπάς...την άλλη...δεν αξίζω...
Στον τόπο του εγκλήματος...σαν το φονιά..γυρίζω.....*

*Τι φταίω εγώ αν μ' αγαπάς...και δεν αλλάζεις γνώμη...
Σου εύχομαι..περαστικά..λυπάμαι...και συγγνώμη.....*

*Ο χρόνος σου τελείωσε ...και λέμε αντίο τώρα....
Υπομονή δεν κάνω πια...μη με κοιτάς...προχώρα.....*

Θα σπάσω όλα τα δεσμά.. κι όλες τις αλυσίδες...(Έρικα)

ο κρίκος της αγάπης μας δεν έχει πια ελπίδες.....(Στέλλα)

...Στέλλα Τσαΐνη...

Για χάρη ενός έρωτα.....

Στη φυλακή.....η σκέψη.....

Κι απ' τα σκοτάδια του καημού....

Ποτέ δε θα μισέψει.....

Αργοπεθαίνει στο κελί....

Το διπλοκλειδωμένο.....

Με συντροφιά μοναδική....

Το νου...το σαλεμένο.....

Όσο χτυπάει η καρδιά.....

....θα είναι δικασμένη.....

...πίσω...από τα κάγκελα...

Τσ' ανάμνησης.....κλεισμένη.....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Έλα...και χτύπα κεραυνέ....

Φέρε και τις βροχές σου....

Για μένα....αχνοφαίνεται...

Το φως ....στις αστραπές σου....

Δεν σε φοβάμαι ουρανέ.....

Ρίξε ..τις καταιγίδες....

Ήμουν παιδί...μα ....έμαθα...

Να ανοίγω τις παγίδες....

Κλείσε με ..μες στη δίνη σου.....

Πάρε..τη δύναμη μου....

Τον τρόπο...να ελευθερωθεί...

Θα βρει...πάλι η ψυχή μου.....

...Στέλλα Τσαϊνη...

*Κιτρινισμένο το χαρτί....
Τση θύμησης...και βρίνω....
Παλιές καντάδες του σεβντά....
Απ' τον καιρό..εκείνο...
Τις νύχτες...που με κοίμιζες...
Μέσα στην αγκαλιά σου....
Και με ξυπνούσαν οι φωνές....
Που 'βγαναν...τα φιλιά σου....
Και δα... τραγούδια του καημού...
Που μοιρολόγια μοιάζουν.....
Τση λησμονιάς...μια κραυγή....
«Πού είσαι;».... σου φωνάζουν.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

**Φουρτουνιασμένες θάλασσες..τα μάτια σου..μικρή μου..
Μα...καπετάνιος ήμουνα...σε όλη τη ζωή μου.....**

**Γελάς και λάμπει ο ουρανός....κλαις και αρχίζει μπόρα...
Τα καιρικά φαινόμενα...τα 'χεις αλλάξει...όλα.....**

**Θα έχει ο ήλιος πρόβλημα....άμα σε αντικρύσει....
Κατάματα να σε θωρρεί...δεν το μπορεί...θα σβήσει....**

**Το βλέμμα από τα μάτια σου....θύματα...πόσα αφήνει;
Μεθάει ακόμα κι άνθρωπο...άπου ποτέ ...δεν πίνει....**

**Σφαίρες πετούν τα μάτια σου...κι εγώ στόχος μπροστά σου
Στον άλλο κόσμο μ' έστειλες...με ένα..κοίταγμα σου.....**

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Εγώ 'χω μάθει ν' αγαπώ....καρδιές που μ' αγαπούνε...

Ανθρώπους που με νοιάζονται..και δεν με αδικούνε....

Δοκιμασίες...δεν περνώ...δε δίνω εξετάσεις....

Ποιος είσαι εσύ...που νόμιζες...εμένα...πως θ' αλλάξεις....

Μάθε λοιπόν ..μια και καλή...πως εύκολα ξεχνάω...

Ανθρώπους που δεν πίστεψαν...δικά μου ...« Σ' αγαπάω»

Πες το αν θες εγωισμό...πες το...μετριοφροσύνη....

.....Μα η δική μου η καρδιά... ..

..... «ΑΠ' ΟΠΟΥ ΠΑΙΡΝΕΙ....ΔΙΝΕΙ.....».....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Μη κλαις καρδιά μου....μη πονάς....

Μην έχεις παραισθήσεις....

Τον χρόνο πίσω δεν γυρνάς

Όμως...υπάρχουν λύσεις....

Μη σπάσεις τώρα...μη λυγάς...

Μη σκύβεις το κεφάλι....

Το ουράνιο τόξο έρχεται...

Μετά τη μπόρα πάλι....

Κι αν έπεσες...θα σηκωθείς....

Αυτό έχει σημασία....

Χωρίς φουρτούνες η ζωή....

Καμιά δεν έχει αξία.....

Μαθαίνεις απ' τα λάθη σου...

Δεν τα επαναλαμβάνεις....

Πέφτεις στις μάχες της ζωής...

Τον πόλεμο...δεν χάνεις....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Λείπεις...κι αγγίζω...και φιλώ....

Το κάθετι δικό σου....

Τις νύχτες πλέον τις περνώ....

με το παράπονο σου...

Παίξε...τραγουδά...γέλασε....

Και ζήσε...τις στιγμές σου....

Κι ό,τι χαρές κι αν έχω εγώ....

Παρ' τες...κι αυτές...δικές σου.....

«...για την κόρη μου...Δήμητρα...»

Τα μάτια μου...απ' τα μάτια σου....

Παίρνουνε..φως..μωρό μου...

Και κάνεις γέλιο και χαρά....

Κάθε...παράπονο μου.....

«...για τον γιό μου...Γιώργο....»

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Δεν θέλει τ' άδικο ο θεός...εδώ...πληρώνονται όλα...
Και το καλό...και το κακό...ειν' της ζωής τα δώρα.....
Επιλογή του καθενός...ποιό δώρο θα διαλέξει....
Ποιό απ' τα δυο...για μια ζωή....θα τον εσυντροφεύσει.....

Πληγές μετρώ....και στεναγμούς....
Δάκρυα...πόνος...θλίψη.....
Ζωή....σε ζω....χωρίς να ζω.....
Κι ότι ήθελε....προκύψει.....

Κι αν τύχει και με πάρει το παράπονο...
Τα δάκρυα θα σκουπίσω με βροχές....
Θα θυμηθώ...τι ήμουν όταν μ' άφησες....
Μόνη θα μάθω να γιατρέψω τις πληγές.....

...Στέλλα Τσαϊνή...

Φεγγάρι μου....που σήμερα....
έχεις το φως...περίσσο
Πες μου....
Ποια στράτα να κλουθώ....
Να 'ρθω....
Να του παντήξω.....

Και μια σκιά....
Να γίνουμε...
Εγώ...
....κι η αγκαλιά του....

Και να με βρει....
...το χάραμα...
Στη πλάνη....
...του έρωτα του.....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Δύσκολε χαρακτήρα μου...κι ευαίσθητη καρδιά μου....
Δεν σας αντέχει και γι' αυτό...θα φύγει μακριά μου....
Καρδιά μου ανυπόμονη...ακούς τι λέει τώρα;
Αυτός που σου 'ταζε ..της γης...και τ' ουρανού..τα δώρα....

Θα βγω να πω...πως σ' αγαπώ....να το ακούσει η πλάση
Να χάσει ο ήλιος μου το φως....
Κι αμέσως να βραδιάσει...
Να βγει η γη απ' τη τροχιά...κι από τον άξονα της.....
Να χάσει και η θάλασσα....
Όλα τα κύματα της.....
Θα βγω να πω πως σ' αγαπώ....φεγγάρι...άκουσε με.....
Κι εσύ...αν έχεις δύναμη.....
Ήλιε...στάματησέ με.....

Από πολύ μικρό παιδί...με χτύπαγε...η μοίρα...
Και μια πραγματική χαρά...ποτέ μου...δεν επήρα.....

...Στέλλα Τσαϊνή...

*Ζω με τον φόβο πως μπορεί....
Να φύγεις μακριά μου.....
Κι αρχίσανε να τρέμουνε ...
Τα φύλλα της καρδιάς μου....*

*Δώσε μου τις φτερούγες σου....
Αητέ μου...ταξιδιάρη.....
Κι ο άνεμος ....δε θα μπορεί....
Μαζί του ...να σε πάρει.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Ίσως ...να φαίνεται απλό....
Κοντά σου...να 'ρθω πάλι....
Να 'ρθω...χωρίς αισθήματα...
Και με μια άδεια αγκάλη.....

Ίσως μπορέσω να σου πω.....
Το.. «ναι».... που περιμένεις....
Να ξέρεις ..όμως...πως θα ζω.....
Να βλέπω...να πεθαίνεις.....

Γίνε για μένα ...θάλασσα....
Το τέλος μου..κι η αρχή.....
Και ζήσε πάντα μέσα μου.....
Αγάπη μου...εσύ.....
Γίνε για μένα....ουρανός....
Μακριά....τάξιδεψέ με....
Κι αν είσαι...διαφορετικός...
Μείνε...και...κέρδισε με.....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Είμαι ζωής πολεμιστής...
Κι όποιος δεν το κατέχει...
Καλλιὰ του είναι ....
Όντε με δει....
Τα λόγια να προσέχει.....*

*Αφεντικό στη σκέψη μου...
Δεν έβαλα ....κανένα....
Γι' αυτό...
Ας προβληματιστούν...
Όσοι ρωτούν ...για μένα.....*

*Απ' την καρδιά μου...αγάπη μου....σιγά - σιγά σε σβήνω...
Λογαριασμό...σ' αχάριστους...δεν έμαθα να δίνω....
Δεν θα σε κρίνω...δεν μπορώ....είναι δικαίωμα σου.....
Πού θα μοιράσεις...το κορμί...τη σκέψη...τη καρδιά σου.....
Μα όταν για μένα θα μιλάς...θα σκύβεις το κεφάλι....
Όπως σ' αγάπησα εγώ...ποτέ δεν το 'κανε άλλη.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Δεν έχω δώρα ακριβά...
Να σου χαρίσω..φως μου...
Μα όσο ζω ....Θα είσαι εσύ...
Η γη...κι ο ουρανός μου...*

*Αυτό ...το πρώτο σου φιλί...
Να με τρελάνει θέλει...
Είδα τον ήλιο...ξαφνικά....
Στη δύση...ν' ανατέλλει.....*

*Δεν σε ξεπέρασα ποτέ....
Κι ούτε θα σε ξεχάσω....
Θέλω...μ' αυτόν τον πόνο σου....
Στον θάνατο...να φτάσω.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Μπορεί να σου συγχώρεσα...τα τόσα σφάλματά σου....
Και άφεση αμαρτιών να 'δωσα στην καρδιά σου.....
Να μην επαναπαύεσαι...όμως..μ' αυτό ψυχή μου....
Δεν θα ξεχάσω ότι έπαιξες κι εσύ με τη ζωή μου.....
Δεν θα ξεχάσω τη ντροπή...που με 'κανες να νιώσω....
Και που σ' αγάπησα πολύ....πικρά να μετανιώσω....
Δε σβήνει από τη σκέψη μου....εκείνη η εικόνα...
Που στην καρδιά καλοκαιριού...μου έφερες...χειμώνα...*

*Μία φορά...πονούσα εγώ....κι ειρωνικά γελούσες....
Χαλί 'μουνα στα πόδια σου...
Και με ποδοπατούσες....
Μη με ρωτάς...δεν απαντώ....
Μη κλαις...δεν συγκινούμαι....
Τελειώσαμε...δεν έχουμε...πια τίποτα να πούμε.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Ένα τσιγάρο....και μια ευχή....
Μία ματιά...μια σκέψη.....
Ή... θα 'ρθει...απόψε να με βρει....
Ή... θα με καταστρέψει....
Ένα φιλί...έννας λυγμός....
Μία φωτιά....ένα χάδι.....
Τι κι αν γεννήθηκα στο φως....
Λατρεύω...το σκοτάδι.....

Θα ζω...από 'δω....
.... και στο εξής....
Μες στην παρανομία..
Κι ας λένε...ότι βούτηξα...
Κι εγώ...στην αμαρτία....
Ποιος είναι ο αναμάρτητος....
Να πάρει την ευθύνη....
Θεός..υπάρχει εκεί ψηλά....
.....Κι εκείνος....
.....Θα με κρίνει.....

...Στέλλα Τσαϊνή...

.....Σαν ωραίο παραμύθι....
Που δεν είχε καλό τέλος....
Έκλεισε το βιβλίο του έρωτα μου...
..γι' αυτήν...
Τα βάζω με το σκοτάδι.....
Που με πήρε στην αγκαλιά της...
...η νύχτα...
Και τώρα...μόνο στα όνειρα
Μπορώ να τη βλέπω ξανά.....
.....
....Να χορεύει.....
Με σχισμένα ρούχα.....
Λες....
Και ο αέρας της σιωπής
Πέρασε.....
Και τα έκανε όλα....
.....«ΚΟΜΜΑΤΙΑ»...

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Πρέπει να σπάσω οριστικά
Τούτη...την αλυσίδα...
Που με κρατάει δέσμια...
Στ' αγάπης την παγίδα.....
Πρέπει να φύγω απ' αυτήν....
Τη σχέση...να γλυτώνω...
Μετάνιωσα στο παρελθόν....
Κι ακόμα...μετανιώνω...*

*Εγώ δεν μπαίνω στην σειρά....
Άκου...να το θυμάσαι....
Στη λίστα της αναμονής...
Ποτέ...όποιος και να 'σαι...
Η δεύτερη επιλογή..
Δεν θα 'μαι για κανένα....
Όταν αρχίζω να μετρώ...
Αρχίζω.. από το ένα.....*

...Στέλλα Τσαϊνη...

*Από την κολυμπήθρα μου...με βάφτισε η μοίρα.....
Κι απίς νονά την έκαμα....το δώρο τση...δεν πήρα....*

*Δεν εθυμούμαι μια χαρά....απ' τη δική τση χέρα...
Κι από πνευματικό παιδί...με είχε κάνει πέρα....*

*Το λάδι...απού μου 'βαλε...μία φωτιά και λαύρα.....
Κι αντί λευκά τα ρούχα μου ... αγόρασέ τα μαύρα...*

*Μίαν ευχή μου έδωσε... να 'χω δύσκολο δρόμο.....
Κι αντί στο μπέτη ..τον σταυρό...τον κρέμασε στον ώμο.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Τα λάθη μου ....έγιναν θηλιές.... που
πνίγουν.....συνειδήσεις.....τα μάτια κλείνω κι
έρχονται....σαν αστραπές...οι τύψεις.....
Άσε τις λέξεις να κρυφτούν.....άλλωστε...τι να πούνε....
.....οι ερινύες...
Θα 'ρθουνε...και απόψε να με βρούνε....

Ποιά θάλασσα ..στα κύματα της σε έπνιξε....ποιά
κύματα...σε πήραν μακριά....χειμώνας ήρθε και στα μάτια
μου έβρεξε....και 'γιναν καταιγίδες τα φιλιά.....Ολόκληρη η
ζωή μου μια παράσταση.....φυλάκιζες τη σκέψη την
αυγή.....στα όνειρα μου έδινες παράταση....κομπάρσοι και
οι δυο μας μια ζωή.....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Μακριά μου θα 'ναι θάνατος...
μόνο να το κατέχεις...
δε θα μπορείς τις σκέψεις σου ...
πλέον να τις ελέγχεις....
γιατί....θα φεύγουν ...να 'ρχονται...
μόνο σε μένα πάλι....
και το κορμί σου θα το δεις...
να λιώνει...αγάλι...αγάλι....*

*Για σένα η αγάπη μου ήταν θάλασσα....
Για μένα η δική σου ...ήταν κύμα.....
Για σένα η αγάπη μου ...χιλιόμετρα....
Για μένα...η δική σου....ένα βήμα.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Λένε....όταν σπάσει το γυαλί...
Πως...δεν ξανακολλάει....
Και ο χρόνος τρέχει σαν νερό....
Και...δε...ξαναγυρνάει....
Δεν έχω άλλες αντοχές....
Προσπάθειες να κάνω....
Φεύγω απ' τη ζωή σου οριστικά....
Με χάνεις...και σε χάνω.....*

*Θα γίνει η απουσία μου....
Βροχή μες στην καρδιά σου...
Κι όλος ο πόνος μου θα βγει....
Από τα δάκρυα σου.....
Θα γίνει η ανάγκη μου....
Ανάγκη...στο κορμί σου....
Και δεν θα υπάρχω πουθενά...
Μονάχα...αυτό ...θυμήσου.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Εγώ ...κι εσύ...δε γίνεται.....να 'μαστε..φως μου...φίλοι....
Να μην ακούω « Σ' αγαπώ» από τα δυο σου χείλη.....
Δε γίνεται να μην μπορώ...μιαν αγκαλιά σου να 'χω....
Όταν για μένα..είσαι η ζωή...κι ο λόγος...που υπάρχω.....
Μείνε...με όσα διάλεξες....κι εγώ ..απ' αυτά...θα απέχω.....
Μακριά θα μείνω...δε γυρνώ.....αντέχω....δεν αντέχω.....*

*Δεν απαιτώ....μην απαιτείς....δεν σου ζητώ...μη δίνεις...
Γιατί θα φύγω κάποτε.....και θα με κατακρίνεις.....*

*Το παρελθόν...στο παρελθόν... κι απ' το παρόν ..στο
μέλλον
Για σένανε δεν έχω πια....κανένα...ενδιαφέρον.....*

*Σαν εκκλησία που πιστός...δεν πάει να προσκυνήσει....
Μ' άφησες....και δε θέλω πια...χαρές.. σ' αυτή τη ζήση...*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Το τελευταίο δάκρυ μου.....
Το σκούπισα...πριν λίγο....
Μα..άκουσε..τι θα σου πω....
Μία στιγμή...πριν φύγω.....
Δεν μετανιώνω τίποτα...
Και δεν σου ρίχνω ευθύνη.....
Φταίει η δική μου η καρδιά.....
Που 'χει μάθει να δίνει.....
Έκανα πως δεν έβλεπα....
Πως δεν καταλαβαίνω.....
Μα σ' ένιωθα στο πλάι μου....
Σαν ένα ακόμα ξένο.....
Άνθρωποι σαν εσένανε....
Δεν έχουνε αξίες.....
Και κρύβονται συνέχεια....
Σε χίλιες δυο αιτίες.....
Στο δρόμο μου να μη βρεθείς....
Ξανά...ούτε για αστείο.....
Γιατί δεν είχες τη πυγμή....
Να πεις...ούτε ένα αντίο.....
Δεν σου εύχομαι...ούτε καλό....
Ούτε κακό να πάθεις....
Μα...ίσως έφτασε η στιγμή....
Πόνος....τι είναι....να μάθεις.....

...Στέλλα Τσαϊνή...

Γέρου...να πάρεις συμβουλή.....

Κι ανθρώπου ...που 'χει πάθει.....

Για να γλακάς στη ζήση σου.....

Χωρίς να κάνεις λάθη.....

Κι αν έρθει...κακοπάντιδος.....

Δρόμος....να σου σιμώσει....

Τα ζάλα σου θα περπατούν...

Σε αξία και σε γνώση.....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Από μικρή με 'μαθανε.....

Να κλείνω τις πληγές μου....

Να τις γιατρεύω ...μόνη μου...

Γιατί...είναι...δικές μου....

Έτσι κι εγώ...συνήθισα....

Τα τόσα τραύματά μου....

Να τα επουλώνουν...εύκολα....

Τα χέρια...τα δικά μου....

Δεν είναι τόσο δύσκολο...

Αρκεί...να προσπαθήσεις....

Την ώρα που αιμορραγεί η πληγή...

Καλά...να τηνε κλείσεις.....

(...αφιερωμένο στην Στέλλα Τσαϊνή....)

...Στέλλα Τσαϊνή...

Της θάλασσας τα κύματα....

Μοιάζουν...με τα μαλλιά σου....

Και μια γοργόνα...υστερεί....

Στα κάλλη τα δικά σου.....

Του ήλιου είσαι η θεά.....

Της χαραυγής η μέρα.....

Μονάκριβη μου....

Πλουμιστή.....

Ομορφοθυγατέρα .....

(...αφιερωμένο στην αγαπημένη μου κόρη Ειρήνη....)

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Με κούρασαν τα πείσματα....
Και η συμπεριφορά σου.....
Δεν με ενδιαφέρει τώρα πια.....
Για ποιά...χτυπά η καρδιά σου.....
Δεν μ' αφορά τι σκέφτεσαι.....
Πού είσαι...και τι κάνεις...
Μάθε...πως κάποιους ..στη ζωή...
Κάποια στιγμή τους χάνεις.....*

*Έλα καρδιά μου μάζεψε....
Τα χίλια σου κομμάτια....
Σκούπισε και τα δάκρυα...
Που τρέχουνε στα μάτια.....
Κάπου ..εδώ γύρω αν το δεις...
Το γέλιο...φόρεσέ το.....
Αφού σε λένε ...δυνατή....
Τώρα...απόδειξέ το.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Δεν είναι φως μου ο θάνατος.....

Αυτό που με τρομάζει....

Γιατί είμαι ζωντανή-νεκρή....

Φύλλο ξερό στ' αγιάζι.....

Μακριά σου ζω κι είμαι καλά.....

Αυτό νομίζουν όλοι.....

Μα στο κορμί μου κατοικούν.....

Αγγέλοι και διαβόλοι.....

Κι εξουσιάζουνε το νου.....

Δεσπόζουν την καρδιά μου.....

Να σπάσω αμέσως απαιτούν.....

Τα ισόβια δεσμά μου.....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Νεκρή μέσα στο φέρετρο....
Κι η μάνα μου να κλαίει.....
Κι ένας απλός περαστικός....
«άδικα πήγε» ...λέει.....*

*Στεφάνια στην εξώπορτα....νεκρόσημο στον τοίχο.....
Φίλοι γνωστοί και συγγενείς....και μόνο εγώ να λείπω.....*

*Τι κλαίτε τώρα όλοι σας....
Τι λέτε.. «εμείς τι φταίμε;» .....
Στους ζωντανούς αν έχουμε.....
Κάτι καλό...το λέμε.....*

*Έτσι και πάψει η καρδιά...να πάλλεται στο σώμα...
Όσα παινέδια και να πεις.....θα μπουν κι αυτά στο χώμα.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Αν αισθανθείς στον ύπνο σου...
Ανάσα να σ' αγγίζει...
Είναι η ψυχή μου... που 'ρχεται...
Και σε καληνυχτίζει...
Αν δεν θωρείς .. μα αισθάνεσαι..
Κάποιον να σε προσέχει...
Είναι η καρδιά μου... που πονάς...
Μα 'κεινη ..το αντέχει...
Αν μες στη νύχτα ... αισθανθείς...
Κάποιον να σου μιλάει...
Είναι η φωνή μου... που 'ρχεται...
Και σε παρακαλάει....
Αν θα ακούσεις ψίθυρους...
Τη νύχτα στ' όνειρο σου....
Γύρνα και δεξ στο πλάι σου...
Και θα 'μαι στο πλευρό σου...
Αν χάδι νιώσεις τρυφερό ...
Πάνω στο προσκεφάλι....
Είμαι εγώ αγάπη μου...
Και... κάνε μου τη χάρη....
Γύρνα και πάρε με αγκαλιά...
Πάλι ταξίδεψε με....
Κι αν κουραστείς να μ' αγαπάς...
Φύγε... και άφησέ με....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Εγώ..... εγώ ....σου έδωσα φτερά.....
Ψηλά για να πετάξεις.....
Κι εσύ.... κι εσύ..... με τούτα τα φτερά.....
Σε μιαν άλλη... θες να φτάσεις.....
Παρ' τα καρδιά μου... μα εγώ.....
Σου τα 'χω ....χαρισμένα.....
Για να 'σαι πάντα ελεύθερος....
Ακόμα ... ακόμα ....κι από μένα.....*

*Σε τούτη μάλλον τη ζωή....
Γραφτό ... δεν είναι ... φως μου...
Να γίνεις σώμα και ψυχή ....
Για πάντα ... ο άνθρωπός μου .....
Μα λένε ... όταν δυο ψυχές ....
Παντίζει ... η μια την άλλη .....
Σ' άλλη ζωή ....κάποια στιγμή....
Θα ανταμωθούνε πάλι.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Θέλω να ξέρεις πως εγώ.....

Μπορεί να σε προδώσω.....

Τον χρόνο... την καλύτερη .... στιγμή....

Να τον παγώσω .....

Θέλω να ξέρεις πως εγώ.....

Εγώ ... μπορεί να φύγω....

Γιατί ... έχω μάθει από μικρή ....

Ό,τι αγαπώ.... Να πνίγω.....

Η αγάπη.... θέλει δύναμη.... κι υπομονή... μεγάλη....

Να βλέπεις ....να γκρεμίζεται .....και να τη χτίζεις πάλι.....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Μην προσπαθείς άλλο για μας.....

Ν' ανοίξεις νέο δρόμο.....

Το βάρος της αγάπης μας....

Δε σήκωσες στον ώμο.....

Γι' αυτό να μείνεις μακριά.....

Για πάντα ... απ' τη ζωή μου.....

Δεν με ενδιαφέρει αν πονάς ....

Είναι η απόφασή μου.....

Λοιπόν... για να τελειώνουμε....

Το 'χασες το παιχνίδι.....

Μείνε ... με όσα διάλεξες...

Εγώ...έχω φύγει ήδη.....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Κάποτε... σ' ερωτεύτηκα με πάθος....
Ήσουν στα μάτια μου... το διαφορετικό....
Είπες τα λόγια που ποτέ δεν είχα ακούσει....
Η θάλασσα ήσουν.... κι ήθελα τόσο....
.....στα νερά σου να πνιγώ.....
Σαν ήλιος είχες ξεπροβάλλει στο σκοτάδι .....
Κι έδωσες λάμψη ....στης ζωής τη συννεφιά.....
Κάθε σου λόγος ... ήταν κι ένα χάδι.....
Πάνω σε κάθε... της ψυχής μου... μαχαιριά.....
Πέρασε ο χρόνος ...όμως... κι έγινες αλήθεια .....
Μέσα στα μάτια μου κι εσύ ... ένας θνητός....
Κρίμα που πίστεψα κι εγώ στα παραμύθια....
Ποτέ δεν ήσουν... και δεν θα 'σαι... αρκετός.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Κρίμα που τέλειωσε έτσι απλά.....

Αυτό που 'χαμε ζήσει.....

Αυτό που μέσα μου... ήλπιζα....

Πως πάντα θα κρατήσει....

Κρίμα που πια δεν έχουμε....

Τίποτα για να πούμε.....

Εμείς που δεν γινότανε.....

Στιγμή να μη μιλούμε.....

Τον χωρισμό επέλεξες....

Κι εγώ ακολουθούσα....

Και έτσι... ό,τι κι αν ένιωθα....

Το 'πνιγα ... δεν μιλούσα.....

Κι έφτασε τώρα η στιγμή.....

Που νέκρωσε η καρδιά μου....

Μέσα μου πέθανες κι εσύ...

Και τα αισθήματα μου...

...Στέλλα Τσαϊνή...

Ήταν αυτός που μου 'δινε....

Πάντα χαρά κι ελπίδα.....

Και μέσα από τα μάτια του....

Τον έρωτα τον είδα.....

Με τύλιγε η αγκάλη του....

Στα δυνατά σχοινιά της.....

Και όλο και με προίκιζε....

Στα χάρδια τα δικά της.....

Και από τον κόμφο του σχοινοιά....

Μια άκρη... μου ξελύνει....

Λιγοψυχιά με έπιασε...

Και έχει την ευθύνη .....

Αυτό ήρθε και έφθειρε....

Τα όμορφα προυκιά μου....

Και έκοψε μου ...μονομιιάς...

Το νήμα στην καρδιά μου.....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Θα γράψω τον επίλογο...

Σ' αυτήν την ιστορία....

και το έργο της αγάπης μας...

θα βάλω στα αρχεία....

θα λήξει όπως άρχισε...

μ' ένα χαμόγελο σου...

τότε που με συντρόφευε...

το κάθετι δικό σου...

Ο χρόνος θα 'ρθει να το βρει...

και θα το κιτρινίσει...

ο έρωτας μας πάλιωσε...

πριν καν ...να ξεκινήσει...

...Στέλλα Τσαϊνη...

Στους σκοτεινούς τους τόπους μου ..φάνηκε.. και τον είδα

Μα κρύφτηκε στη δύση του.. χάθηκε η ελπίδα....

Μη φύγεις ήλιε να χαρείς... γιάγυρε πάλι οπίσω....

Να ανειμένω δεν μπορώ να σε ξαναπαντήξω...

Πού να βρω την υπομονή που με χτυπά τ' αγιάζι....

Κι η δύναμη απ' τον βοριά να με σφιχταγκαλιάζει....

Ρίξε μου την αχτίνα σου και ράντισέ με χρώμα...

Και να βαφτεί χρυσόξανθο ακόμα και το χώμα....

Να στάξεις μες τσι ρίζες μου από τη ζεστασιά σου....

Και να ιδρώσει η φυλλωσιά σε κάθε άγγιγμά σου....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Αν ήθελα ...σε μια στιγμή ...θα σ' είχα γονατίσει...

Μα να σε δω στα χαμηλά... μάλλον δεν είναι λύση....

Αν ήθελα θα ήσουνα ... χαλί να το πατήσω....

Μα έτσι... μόνο εγωισμό θα ικανοποιήσω.....

Αυτό λοιπόν δεν μου αρκεί....

Για λίγο να πονέσεις....

Θέλω ν' αφήσω ... ανοιχτή... πληγή...

που δε θα δέσεις.....

Στόχος μου είναι η καρδιά .....

Π' αριστερά χτυπάει.....

Κι ακόμα και τον δυνατό ... άνθρωπο...

Τον λυγάει.....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Κι αν μες στον ψεύτη κόσμο σου.... εγώ πια δε χωράω...

Επιλογή μου ήτανε ... γι' αυτό... χαμογελάω.....

Κι αν αύριο δε θα 'μαι εδώ ... να μ' ονομάσεις πόνο....

Θυμήσου... εγώ... δεν απειλώ ..μα κάνω πράξεις μόνο....

Κι αν έρθει κάποτε ο καιρός ...να δεις τα σφάλματα σου....

Θυμήσου.... ποιά χρωμάτιζε... τα γκρίζα όνειρα σου.....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Αρκεί μονάχα μια στιγμή....

να ανατραπεί η ζωή σου....

Το γέλιο να εξαφανιστεί ...

να κλάψει η ψυχή σου.....

Απόσταση απ' τον θάνατο...

έχει η ζωή ..ένα βήμα....

Μια στιγμή είναι αρκετή....

για να κοπεί το νήμα.....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Ήμουν δική σου .. μα ποτέ.. δεν το 'χες εκτιμήσει...

Πάντα έβρισκες προβλήματα ...ποτέ όμως μια λύση....

Ήμουν για σένα πάντοτε ... λαμπάδα ... αναμμένη ...

Μία καρδιά που έδινε... χωρίς ποτέ να παίρνει....

Ήμουν δική σου ... μα ήμουνα ... για σένα τόσο λίγη....

Κι αυτό ήταν που με έθιγε... κι ακόμα αυτό με θίγει....

Μα όποιος γυρεύει τα πολλά... χάνει τα και τα λίγα....

Έπαιξες.. μα δεν κέρδισες στο' αγάπης την παρτίδα....

Τώρα... «καλή συνέχεια» ... εύχομαι απ' τη ψυχή μου...

Και... κάποια άλλη θα βρεθεί... να 'ναι ... καλύτερη μου....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Κι αν κάποτε... δε θα 'μαι εδώ να σου κρατώ το χέρι...

Το χάδι μου... όταν θα πονάς... θα νιώθεις... σαν αγέρι...

Κι αν κάποτε δε θα μπορώ ... ν' αγγίζω το κορμί σου...

Σαν αύρα θα σε τριγυρνώ ... θα 'μαι παντού μαζί σου...

Θα σε προσέχω .. θα 'μαι 'γω ..φύλακας άγγελός σου...

Θα 'μαι για σένα πάντοτε... το άλλο το μισό σου...

Αν κάποτε.. δε θα 'μαι εδώ ...μην κλάψεις... άγγελέ μου...

Μην πεις ... «Δώσε μου δύναμη... γιατί πονάω θεέ μου» ...

Εγώ πάντα θα βρίσκομαι ... κάπου μες στην καρδιά σου....

Και κάθε νύχτα αθόρυβα... θα μπαίνω... στα όνειρα σου...

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Είσαι το άλλο το μισό... ενός καινούριου στίχου...

Κι έγινες ο απόηχος ...κάθε δικού μου ήχου....

Είσαι αιτία κι αφορμή ... που γράφω μαντινάδες...

Κι αφήνω συναισθήματα ... σε δύο τρείς αράδες....

Είσαι ο λόγος που η ψυχή ... ανοίγει τα φτερά της...

Και καταθέτει ... με γραφή ... το κάθε πέταγμα της.....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Μην παίζεις με τα νεύρα μου ...και την υπομονή μου...

Πώς νιώθω και πώς σκέφτομαι ... είναι δουλειά δική μου...

Δεν επιτρέπω σ' άνθρωπο ... να με αμφισβητήσει....

Κι αν κάποιον.. κάπου.. αδίκησα...να 'ρθει να τ' αποδείξει...

Εγώ 'χω μάθει στη ζωή ... συγγνώμη να ζητάω ....

Και μ' όρθιο το κεφάλι μου... πάντοτε προχωράω ....

Με λένε ρεαλίστρια... σκληρή και μετρημένη....

Μα στη ρημάδα τη ζωή .... Μόνο η αλήθεια μένει....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Ό,τι καλό είχα μέσα μου... για σένα... έχεις σκοτώσει..
Κι έσπασε η καρδιά μου τα δεσμά ...να φύγει να γλυτώσει..
Τόση αγάπη... όση εγώ... ποια άλλη σου 'χε δώσει;
Κι εσύ για μένα τίποτα... ποτέ.. δεν είχες νιώσει....*

*Εγώ δε ξέρω ν' αγαπώ... εγώ δε νιώθω πόνο...
Μέσα στις φλέβες σαν νερό... κυλά.. το ψέμα μόνο....*

*Να μ' αγαπάς δε θέλω πια...
Η αγάπη σου είναι χιόνι...
Λίγο ο ήλιος να φανεί...
Και τη θωρείς και λιώνει....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Κράτα μισά τα σ' αγαπώ...για να τα συμπληρώνεις...
Να σου περνάει ο θυμός...καρδιά μου...όταν θυμώνεις.....*

*Μέσα στα μάτια ...κοίτα με....κι ορκίσου...στο θεό σου...
πως όσο ζεις θα είμαι εγώ....το άλλο το μισό σου...
Ορκίσου μου στην Παναγιά...και στου Χριστού τη χάρη...
πως όσο ζεις...θα είμαστε..εμείς οι δυο ζευγάρι.....*

*Κάποτε ήμουν χριστιανή...και πίστευα στα θεία...
μα δα τα δυο τα μάτια σου...για μένα ... είναι θρησκεία...*

.....για τον Κώστα.....

...Στέλλα Τσαϊνή...

Ποιάς μάνας είσαι γέννημα....

Πεισματαρέ αητέ μου....

Απού πετάς θάνατος....

Στους ουρανούς του χθες μου....

Και μοίρα... δε σιμώνει μου...

Κρατάς την ... στα φτερά σου....

Κι εγώ ... τηρώ ... σαν το πουλί ...

Την όμορφη θωριά σου....

Μέσα από τα φωλιάσματα ...

Της σκέψης μου θα ζήσω....

Μήπως... γυρίσουν ... οι καιροί...

Και σε ξαναπαντήξω....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Η διαδρομή ...που διάλεξες... φως μου ... για να πετάξεις...
Δεν είναι κι η πιο εύκολη... «πορεία»... μην αλλάξεις...
Κράτα ανοιγμένα τα φτερά... πέταξε στους αιθέρες...
Και θα 'ρθουνε καλύτερες ... κι ευλογημένες μέρες...
Να 'χεις τον ήλιο συντροφιά... και το φεγγάρι φίλο...
Κι αν χρειαστείς κι άλλα φτερά πες μου το να σου στείλω...*

*Οι φίλοι οι αληθινοί... λόγια δεν είναι μόνο...
σαν το παλιό καλό κρασί..μεστώνουν με τον χρόνο...
Μα υπάρχουνε και άνθρωποι...
που μόνο το συμφέρον...
έχουνε για πρωταρχικό ...ρόλο..και ενδιαφέρον...
Τους πρώτους να τους αγαπάς...
και να 'ναι στη ζωή σου ...
άγγελοι φύλακες καλοί ...και άγρυπνοι φρουροί σου...
τους δεύτερους καλύτερα..
θα 'ναι να αποφεύγεις...
πριν αισθανθείς τη «μαχαιριά»...
καλύτερα... να φεύγεις...*

...Στέλλα Τσαϊνή...

Απ' τα παρτέρια του έρωτα....

Τα πιο όμορφα λουλούδια...

Ένα ματσάκι έκοψα....

Και το 'καμα τραγούδια....

Μια μελωδία χρώματα...

Και μυρωδιά ο στίχος....

Στα φύλλα μέσα της καρδιάς...

Ζωντάνεψε ο ήχος...

Κι ανθίζουνε.. και έχουνε...

Τον τόπο περιφράξει...

Κι ο κάθε χτύπος τση πουλί...

Που 'χει πρωτοπετάξει.....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Δεν έμαθε να εκτιμά...να δίνει... ν' αγαπάει...
δεν είχε αξίες στη ζωή... γι' αυτό και δεν πονάει...*

*Δεν έμαθε πως στη ζωή... περαστικοί είμαστε όλοι...
Κι αξία έχουν οι καρδιές... κι όχι το πορτοφόλι.....*

*Φιλότιμο... και ανδρεία.... ιδανικά ..κι αξίες...
Τέσσερις λίθοι μοναχά...και χτίζονται... φιλίες....*

*Οι λέξεις δεν σκοτώνουνε...δεν το 'μαθες ακόμα;
Μονάχα οι πράξεις βάζουνε...άνθρωπο ...μες το χώμα...*

*Χωρίς αξίες η ζωή... καράβι είναι που γέρνει...
Βουλιάζει μες στη θάλασσα... κι εκεί στο πάτο μένει....*

...Στέλλα Τσαΐνη...

*Άμα λουστεί και χτενιστεί....
Λάμπει η ομορφιά της....
Κι ο ήλιος... φωτοστέφανο...
Καρφώνει στα μαλλιά της.....*

*Δοκίμασα την τύχη μου...
Σε δύσκολο παιχνίδι....
Μα με τη μοίρα αντίπαλο...
Είμαι χαμένος ήδη....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Σφίγγω τα χείλη να μην πουν ...
Πως σ' αγαπάω ακόμα....
Μπορεί η καρδιά μου να στο πει....
Μα όχι πια το στόμα....*

*Είναι τα βάσανα πολλά ... και το ηθικό μου σπάει...
Παρ' τον σταυρό απ' τη πλάτη μου κι ακούμπησε τον πλάι..*

*Ο ζωντανός ο χωρισμός ... ταιριάζει... του θανάτου...
Αν έστω ... ένας απ' τους δυο...σκότωσε την καρδιά του....*

*Είναι στιγμές ...που ορκίζομαι...
Ότι ... θα τον πεθάνω....
Κι ότι θα γράψω .. σ' αγαπώ ...
Στο φέρετρο του πάνω.....*

...Στέλλα Τσαϊνή...

*Του έρωτα την τράπουλα....
Κρατείς ... και μου μοιράζεις....
Κι έχεις τον τρόπο... κι από κει...
Και με εξουσιάζεις....
Στον γύρο εσύ με έβαλες...
Τη ντάμα σου να κάνω....
Χαρτί καμένο ήμωνα...
Τίποτα... παραπάνω....
Κι όμως ... εγώ σε άφησα...
Πάλι εσύ να κόψεις...
Του έρωτα μας τα χαρτιά...
Και ας με χαντακώσεις....
Μα ένα φύλλο μου 'πεσε...
Και με 'πιτήδειο τρόπο....
Στο πέταξα.. και σε 'καψα...
Χωρίς μεγάλο κόπο...*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Σήμερα 'σπασαν τα φτερά...αετού και δεν πετάει...
Άγγελου σώπασε η φωνή... και πια δεν τραγουδάει...
Σήμερα κλαίει ο ουρανός... κι η γη διπλοτραντάζει...
Ανοίγει και τα σπλάχνα της.. γιατί άρχοντα αγκαλιάζει...*

*Ανοίξανε οι ουρανοί να σε υποδεχτούνε...
κι ο Στέλιος σε περίμενε κρυφά να μην τον δούνε....
Σου 'στρωσε ο Στράτος πέταλα να ακριβοπατήσεις...
στο πλάι το μικρόφωνο.. σου είπανε ν' αφήσεις...*

*Και έκαναν κύκλο γύρω σου να πάρεις τις στροφές σου...
Στέλιος και Στράτος τραγουδούν τώρα τις ζεϊμπεκιές σου...
Έκλεισαν τα Λαδάδικα κάπου... στη Σαλονίκη ...
τη Ρόζα τώρα θα βρεθεί κανείς να τραγουδήσει;*

*Γράφτηκε ο επίλογος... στον κόσμο τον απάνω...
στην Ιστορία πέρασες...ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΗΤΡΟΠΑΝΟ!!!*

(προς τιμήν του Δ. Μητροπάνου)

...Έρικα Τζαγκαράκη...

«Παλινωδία»

Θέλω να βγει η ψυχή μου να λιαστεί....
να απορροφήσει άπλετο φως να εξαγνιστεί....
να ακολουθήσει ένας λυγμός, μία κραυγή...
παλινωδία στο μυαλό..λάβα καυτή!!!
Θέλω να μάθω να απομυθοποιώ...
αν στο σωστό βαγόνι βρίσκομαι να δω....
αν το ταξίδι της ζωής μου μ' οδηγεί σε μια καινούρια...
άγωνα και χέρσα γη....
Φωνές στο σπίτι..τα παράθυρα ανοιχτά...
τόσοι άνθρωποι γύρω....τόση μοναξιά...
τόση ζωή που με κερνάνε δυο αγγέλοι...
της φυλακής μου το κλειδί ποιός θα το φέρει;
Μία βιτρίνα αστραφτερή με φώτα νέον...
να είμαι έρμαιο εγώ πόθων ακραίων....
οι αντοχές μου τελειώνουν και φοβάμαι...
πως θα πεθάνω και εδώ ακόμα θα 'μαι....
Θέλω να βγει η ψυχή μου να λιαστεί....
την σιωπή σου πιο κοντά να αφουγκραστεί...
και αν τρομάξει ξαφνικά και απελπιστεί...
πάλι θα τρέξει σαν παιδί και θα κρυφτεί....
Παλινωδία θα μου πεις.....μα στο 'χα πει...
μία αξόδευτη αγάπη....μια ζωή!!!!

....Αφιερωμένο στην Μαρία Καγιαμπάκη....
(Μελοποιήθηκε από την Αμαλία Γούλα και ερμηνεύτηκε
από την Εύα Παπαθανασίου. Σας ευχαριστώ!!!)

...Έρικα Τζαγκαράκη...

«Ψάχνω»

**Ψάχνω τα μάτια σου να βρω...σε τόσα ξένα μάτια
Μα την καρδιά μου ..βλέπω εγώ...μέσα τους δυο κομμάτια...
Ψάχνω σε δανεικά φιλιά .. να βρω την ευτυχία...
Μα νιώθουνε τα χείλη μου... γεύση χωρίς ουσία...**

**Αρνήθηκα τον έρωτα... κι έδωξα την αγάπη...
Και κράτησα τον πόνο σου ... και τα χιλιάδες λάθη...
Να σε θυμάμαι ... είναι αρκετό... ζωή μου δίνει η σκέψη...
Μα η ίδια σκέψη .. είναι ικανή.. και να με καταστρέψει....**

**Ψάχνω... σε ψεύτικες αγάπες να ξεχάσω... πάλι ψάχνω...
Μα τη μορφή σου απ' την καρδιά ...πώς να τη διαγράψω;
Ψάχνω... σε ψεύτικες αγάπες και χιλιάδες λόγια....
Μα είναι άδεια η ψυχή.. αφού είμαστε χώρια....**

**(Μελοποιήθηκε και ερμηνεύτηκε από τον Δημήτρη
Συγγέτο.... Τον ευχαριστώ πάρα πολύ!!!!)**

...Έρικα Τζαγκαράκη...

«Σ' αγαπώ»

Θα σου ζωγραφίσω έναν ήλιο...
για να σε ζεσταίνει σαν τον φίλο...
θα σου ζωγραφίσω μια καρδιά...
να χωράει όλα τα παιδιά...
θα 'μαι το τραγούδι που θα πεις...
παραμύθι για να κοιμηθείς...
θα 'μαι πάντα η ζεστή αγκαλιά...
που θα σε πηγαίνει σε παλάτια μακρινά...
«Θα 'μαι το ραδιόφωνο σου...τ' όνειρο το παιδικό σου...
σ' αγαπώ...Θα 'μαι στο διαδίκτυο σου...
Θα 'μαι και στο κινητό σου....Σ' αγαπώ...
Family θα ακούς στον δρόμο...Να περνάς γλυκά τον χρόνο
....Σ' αγαπώ...89.5 παλαμάκια στο λεπτό....»
Θα σου μάθω τις αξίες της ζωής...
Και σε πάρτι θα χορεύουμε θα δεις...
Θα 'μαι φίλος σου και καθοδηγητής...
Το ραδιόφωνο που θέλεις να το ζεις...
Θα 'μαι χρώμα που θα βάψεις τ' όνειρο σου...
Αστέρι λαμπερό στον ουρανό σου...
Θα 'μαι ο φίλος που εγκρίνουν οι γονείς σου...
Θα 'μαι πάντα και παντού μαζί σου....

(Μελοποιήθηκε από την Αμαλία Γούλα και ερμηνεύτηκε
από την Εύα Παπαθανασίου...Αφιερωμένο στο παιδικό
ραδιόφωνο της Κρήτης *Family 89.5 Fm*)

...Έρικα Τζαγκαράκη...

«Θέλω να πάω στο Αβδού»

**Αν ένα αστέρι λάμπει αλλού τότε αυτό θα 'ναι στο Αβδού..
κι αν έχει λάμπη αληθινή ψάξε αν θες να δεις γιατί.....
Ψάξε τριγύρω ένα σωρό...διασκορπισμένα σ' αγαπώ..
που αν ενωθούν θα γίνουν φως, δρόμος θα γίνουν οδηγός
Θα σε οδηγήσουν στο Αβδού, να δεις το χρώμα τ' ουρανού
πιο γαλανό κάθε πρωί και κάθε βράδυ πιο βαθύ....
Να ζήσεις όμορφες στιγμές να ξεχαστείς από το χθες
με μια παρέα να ενωθείς και να αισθανθείς πως τώρα ζεις...
Μου είπαν ότι στο Αβδού κάνεις ταξίδια με το νου
χτυπά αλλιώτικα η καρδιά σαν περπατήσεις στα στενά...
Ακούς φωνές τις Κυριακές χαρούμενες απ' τις αυλές
κι είναι όλοι οι άνθρωποι εκεί σπάνιοι και μοναδικοί
Ακούς καμπάνες να χτυπούν, παιδιά να παίζουν να γελούν
και είναι ακόμα οι γειτονιές όπως τις άφησαν στο χτες.....
Αν το Αβδού είχε καρδιά θα είχε λόγο να χτυπά
Αν είχε σώμα και ψυχή θα ήταν δροσερό φιλί...
μα είναι έρωτας θαρρώ και μου 'χει πάρει το μυαλό
θέλω να πάω στο Αβδού..αν είμαι εκεί είμαι παντού.....**

**«Αφιερωμένο στον Γιάννη Καγιαμπάκη, στην Μαρία
Καγιαμπάκη, στην Χαρά Κοκκίνου, στην Γωγώ Κακουλάκη,
στην Ζέτα Κακουλάκη, στην Ελένη Κακουλάκη, στον
Μιχάλη και στην Στέλλα Κακουλάκη»**

**(Μελοποιήθηκε και ερμηνεύτηκε από τον Νίκο
Κουρμούλη.....Τον ευχαριστώ ιδιαίτερα !!!)**

...Έρικα Τζαγκαράκη...

«Κρυμμένη σ' ένα σύννεφο»

**Κρυμμένη σ' ένα σύννεφο ...κοιτώ τον ήλιο..λάμπει...
πρέπει να προστατέψω εγώ...ότι έμεινε απ' αγάπη.....
ακούραστο το σώμα μου...ακούραστη η ψυχή μου...
ότι ποθούσα στη ζωή ήτανε η φυγή μου.....
Αγάπησα... προδόθηκα.....βούλιαξα μες τα λάθη
μα δεξ ξαναγεννήθηκα απ' τη δική μου στάχτη
θεριό ανήμερο η πυγμή, το γέλιο μου, το δάκρυ
γονάτισα για μια στιγμή...μα νίκησα τα πάθη.....
Μία γυναίκα δυνατή ποτέ της δεν λυγίζει
σφίγγει τα δόντια της ξανά..πονά..μα συνεχίζει.....
Και ό,τι της χρωστά η ζωή δεν το ζητά σαν χάρη
το απαιτεί και λαχταρά γρήγορα να το πάρει.....
Κρυμμένη σ' ένα σύννεφο τον ήλιο αντικρίζει
και δεν υπάρχει τίποτα πλέον να τη φοβίζει.....**

.....Αφιερωμένο στην Κατερίνα Κορνελάκη.....

**(Μελοποιήθηκε από τον Γιώργο Λουκάκη..
.....Τον ευχαριστώ πολύ!!!)**

...Έρικα Τζαγκαράκη...

«Θέλω μανούλα .. κάτι να σου πω...»

Αν έχεις πόνο στην καρδιά...εσύ μοναχά να ξέρεις...
Όμως με κάνεις να γελώ... μα μέσα σου υποφέρεις...
Αν λάθη έκανες πολλά... εγώ τα αγαπάω...
Μονάχα στην αγκάλη σου... μανούλα μου χωράω...
Αν σε πληγώνω και πονάς... την πλάτη δε γυρίζεις...
Τα λόγια μου τα συγχωράς και την καρδιά μου αγγίζεις...
Εσύ μου έμαθες να ζω... να κλαίω... να γελάω...
Και μου έμαθες αληθινά.. τους άλλους ν' αγαπάω...
Όταν πονάω μόνο εσύ την πίκρα μου την παίρνεις...
Μονάχα εσύ.. πραγματικά... που με καταλαβαίνεις...
Που έχεις πάντα μια αγκαλιά... για μένα... ανοιγμένη...
Κι είσαι μανούλα μου πολύ... στ' αλήθεια πονεμένη...
Αχ.. να μπορούσα να 'παιρνα .. την κάθε ανάμνηση σου...
Να μην πονά πια η καρδιά ..η σκέψη..το κορμί σου...
Είμαι πολύ περήφανη .. για σένα... να το ξέρεις...
Για μένα είσαι η άνοιξη που τη χαρά θα φέρεις...
Ο χρόνος πίσω με γυρνά... για μια στιγμή λυγίζω...
Και σαν μικρό πάλι παιδί...ξανά..κρυφά.. δακρύζω...
Αν θα μπορούσα θα άλλαζα .. τα πάντα στη ζωή μου...
Μα δε θα άλλαζα ποτέ.. την μάνα τη δική μου...
Συγχώρα μου τα λάθη μου... τα λόγια που ίσως είπα...
Δεν είναι λόγια αληθινά... πόνος είναι και πίκρα...
Έλα και πάρε με αγκαλιά.. απόψε που πονάω...
Απόψε που σαν το παιδί... την μάνα μου ζητάω...

....για την μαμά μου....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

«Θέλω πατέρα...κάτι να σου πω...»

**Είμαι πολύ περήφανη...για την καταγωγή μου...
Για τ' όνομα που φέρω εγώ...μεγάλη είναι τιμή μου...
Σ' ευχαριστώ που με έμαθες...πατέρα να 'χω αξίες...
Να υπολογίζω ιδανικά... ανθρώπους και φίλιες...
Σ' ευχαριστώ που μου 'δειξες.. τον δρόμο..να βαδίζω...
Το λάθος από το σωστό... πάντα να ξεχωρίζω...
Εσένα είχα πατέρα μου... φύλακα άγγελο μου....
Ξάγρυπνος ήσουν φρουρός... κάποτε στο πλευρό μου...
Και αν σε απογοήτευσα... κάποια στιγμή συγγνώμη...
Μα ήταν κακοτράχαλοι... μες στη ζωή μου οι δρόμοι...
Πατέρα μου μεγάλωσα... κι άκουγα τη φωνή σου...
Τη λύρα σου... που δεύτερη..κόρη ήτανε δική σου...
Μεγάλωσα και άκουγα.. τραγούδια μες στο σπίτι...
Κι ένιωθα πως τίποτα... πατέρα...δε μου λείπει...
Ένα μεγάλο ευχαριστώ.. για όσα μου 'χεις δώσει...
Πόσο πολύ σε αγαπώ... θα 'θελα... να 'χες νιώσει...
Μέσα απ' αυτούς τους στίχους μου, θέλω να μάθεις μόνο..
Πως στο παλάτι της ψυχής... σκήπτρο κρατάς και θρόνο...**

.....για τον μπαμπά μου.....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

«Της μάνας η γλυκιά φωνή» (Μοιρολόι)

Ακούγεται στη σιωπή ...της μάνας η γλυκιά φωνή...

...απ' τα στενά του Άδη...

Όσα δεν πρόλαβε να πει...στο λατρεμένο της παιδί...

...μ' ένα γλυκό της χάδι....

«Παράπονό μου... μη μιλάς... μη μου κρατάς κακία...

Μικρό κοπέλι ήσουν.. και σ' είχα τιμωρία...

Παράπονό μου... σώπασε... δεν ξεγελάς τον χρόνο...

Δεν σβήνεις με τα δάκρυα την πίκρα και τον πόνο....

Παράπονό μου.. μην το λες ..το μοιρολόι τώρα...

Κι ο θάνατος.. είναι κι αυτός...μες στις ζωής τα δώρα»

Και άκουσα μες στη βοή ..τ' αντίλαλο τσ' αγάπης....

Θεέ μου και τι δε θα 'δυνα ... να 'μαι ξανά κοντά της....

Της μάνας μου την αγκαλιά .. θεέ μου και να μ' ανοίξεις...

Τον δρόμο για τον θάνατο... ώρα 'ναι να μου δείξεις....

«Παράπονό μου ... ήντα λες... ήντα 'ναι αυτά τα λόγια;

Δεν σταματούνε .. γίόκα μου... για σένα τα ρολόγια...

Κι από του Άδη τα στενά ... σε μελετώ χαρά μου...

Σε βλέπω... σε αισθάνομαι μα δε σ' έχω κοντά μου....

Να μη με κλαις λεβέντη μου... να με θυμάσαι μόνο...

Κι εγώ... σαν το μωρό παιδί... θα κλέβω σου... τον πόνο»

...Έρικα Τζαγκαράκη...

«Πες στην αγάπη»

**Απόψε θεέ μου δείξε της τον δρόμο....
τα βήματά της να τη βγάλουν ως εδώ
να 'ρθει μεσάνυχτα την πόρτα να χτυπήσει....
να της φωνάξω... μακριά της πως δε ζω**

**Μα αν δε γυρίσει και μ' αγνοήσει....
αν δεν της λείπω ούτε λεπτό.....
βρες την αγάπη...και κάνε κάτι....
πες της θεέ μου...την αγαπώ.....
Πες στην αγάπη να κάνει στην άκρη...
δεν έχει άλλο δάκρυ...ο ουρανός...
πες της να φύγει...να μη με πνίγει...
η αγάπη πεθαίνει αργά δυστυχώς...**

**Απόψε θεέ μου βάλε της στη σκέψη....
το όνομα μου.. .τη μορφή μου... τα φιλιά....
να 'ρθει μεσάνυχτα.. ν' αγγίξει το κορμί μου...
να κοιμηθούμε όλη τη νύχτα αγκαλιά.....**

...Έρικα Τζαγκαράκη...

«Σκέψεις»

Όταν μια γυναίκα καταλαβαίνει ότι υπήρξε θύμα...

κάνει δύο πράγματα...

Ή γίνεται εκδικητική ... ή γίνεται αόρατη...

Το πρώτο είναι μικροπρέπεια...

Το δεύτερο... «ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ» ...

Και ο παράδεισος και η κόλαση ...εδώ είναι...

Αργά ή γρήγορα θα ανταμειφθείς για τις πράξεις σου

Ή θα πληρώσεις για αυτές...

Η αχαριστία είναι η μεγαλύτερη των αμαρτιών....

Δεν εξαγνίζεται η ψυχή όσο κουβαλά μέσα της

την αχαριστία....

Αν δεν προλαβαίνεις να σώσεις τη ψυχή σου...

Απάλλαξε τουλάχιστον τους υπόλοιπους...

Από την αλαζονεία σου....

Σήμερα να πεις «σ' αγαπάω» ....στον άνθρωπο σου...

Αύριο μπορεί να μη βρίσκεται εδώ...

Είναι ύπουλη γυναίκα η ζωή.....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

«Σκέψεις»

*Και υπήρχε ένα τραγούδι που μιλούσε στη ψυχή μας...
Και υπήρχε ένα άρωμα που διέγειρε τις αισθήσεις μας...
Υπήρχε μια φράση κλειδί που τη ξέραμε μόνο εμείς...
Υπήρχε ο ουρανός μας... η θάλασσά μας ...το βουνό μας...
Υπήρχε ο φόβος μας... το γέλιο μας...το μουσικό μας...
Υπήρχαμε κι εμείς...
Μετά... ήρθε απρόσκλητος ο ξένος...
Και αφού πρώτα διέλυσε όλα τα «μας» ...
Μας είπε μόνο το όνομα του....
... « Χωρισμός» .....*

*Θα κλείσω τα μάτια να μη δω τη νύχτα που φεύγει...
Δεν αντέχω τους κύκλους που κάνουν τον γύρο τους...
Θα μείνω με την ουτοπία που μου προσφέρει ...
...η άβυσσος της σκέψης....
Δεν έσβησε η φλόγα του κεριού μου...
Θα μου θυμίζει το σκοτάδι.... που μου χάρισε....*

*Όταν έρχεται η στιγμή του αντίο...
Το «γιατί» .. έχει ήδη πεθάνει....*

...Στέλλα Τσαϊνη...

*Αγώνα δίνεις και νικάς ...
Τα τελευταία έτη....
Κι έχεις χρυσό μετάλλιο...
Της ζήσης σου στο μπέτη...*

*(Για τον Γιώργο Στεφανουδάκη που πήρε το χάλκινο
στους Παραολυμπιακούς)*

*Τα μάτια σου ταξίδεψαν ... κόσμο... έξι χιλιάδες...
Κι ότι είδανε τυπώσανε... ρίμες και μαντινάδες...
Βούτηξες την πένα σου... στο νου και στη ψυχή μας...
Και ένα έργο έγραψες για όλη τη ζωή μας....
Η σκέψη σου ... τραγούδια μας.... Που σιγοψιθυρίζουν...
Για αγάπη και για έρωτα ... και τις καρδιές αγγίζουν....*

(Αφιερωμένο στην Έρικα Τζαγκαράκη)

...Στέλλα Τσαϊνή...

Κρήτη πλανεύτρα τσ' ομορφιάς....

Έχεις περίσσα χάρη....

Και σαϊτεύεις τσι καρδιές...

Με το χρυσό δοξάρι....

Νησί στου Αιγαίου τα νερά...

Δεν μοιάζεις με κανένα ....

Έχεις σαν κύματα βουνά...

Με ήλιο ξομπλιασμένα ....

Βαθιά φαράγγια σχίζουνε...

Τση φύσης σου τα κάλλη...

Και φτερουγίζουν αετοί...

Που δεν πετούνε άλλοι...

Βιόλες από τσι σπάνιες...

Στις πέτρες σου ανθίζουν...

Κ' οι κρυσταλλένιες σου πηγές...

Τρέχουν... και τσι ποτίζουν...

Σαν κοντυλιές βγάνει φωνή...

Το φύσημα του αγέρα....

Και πρίνους κάνεις και ριγούν...

Τη νύχτα ... και τη μέρα.....

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Μια κόρη ...μια νεράιδα...
μια αρχοντοπλουμισμένη....
στολίδι....για δυο πέλαγα...
αιώνες τώρα μένει...
Βασίλισσα όλων των νησιών...
του ήλιου αγαπημένη...
Κρήτη...πατρίδα..μου...γλυκιά....
χιλιοτραγουδισμένη.....
Μητέρα εσύ που γέννησες...
το γέρο Βενιζέλο...
χιλιάδες άστρα...αν μπόρουνα...
θα 'θελε να σου φέρω....
Ο Καζαντζάκης ..γέννημα...
δικό σου είναι Κρήτη...
κι ο Γκρέκο σε 'κανε γνωστή...
σε όλο τον πλανήτη...
Παιδιά δικά σου ...έστειλες...
παντού ...να διαπρέψουν....
και δάφνες μοσχομυριστές ....
είπες τους ..να σου πέμψουν.....
Κρήτη ....το χύμα σου πατώ...
και νιώθω περηφάνια....
που στέλνει ο Ψηλορείτης σου....
γυπαετούς....στα ουράνια.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

*Κρήτη πατρίδα ζηλευτή... πατρίδα αγαπημένη...
που σ' αγαπάνε οι δικοί...και σε τιμούν οι ξένοι...
Κρήτη αρχόντισσα όμορφη...με τα ψηλά βουνά σου...
Το μαύρο το σαρίκι σου... τ' άγρια τα πουλιά σου...
Κρήτη γοργόνα του γιαλού...διαμάντια τα φιλιά σου...
Σαν κύμα σκάνε στις ακτές...τα γαλανά νερά σου...
Κρήτη μου.. πιες και μέθυσε...μέθα κι εμένα πάλι...
να αδειάσουμε όλο της ρακής..οι δυο μας..το μπουκάλι...
...και χόρεψε μου σιγανό...σούστα...μαλεβιζιώτη...
Να γίνεις κέντρο θαυμασμού.. σ' όλη την ανθρωπότη...
Σήκω Κρήτη και χόρεψε ...γρήγορο πεντοζάλη...
Κι άσε με πάλι να χαθώ...σ' ενός συρτού τη ζάλη.....*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Την αρχοντιά σου ζήλεψαν...

Χιλιάδες στον πλανήτη...

Υπόδειγμα πολιτισμού...

Μινωική μου Κρήτη.....

Στέκεις για χρόνια αγέρωχη....

Και μ' απεραντοσύνη.....

Το θέαμα σου θαυμασμό...

Στα μάτια μόνο δίνει.....

*Όλα τα έχω στη ζωή ...τίποτα δε μου λείπει...
Γιατί πατούν τα πόδια μου... στα χώματα σου Κρήτη....*

...Στέλλα Τσαΐνη...

*Το πιο περήφανο βουνό είναι ο Ψηλορείτης
Κι εκιά πρωτοστράτισαν ... οι αετοί τση Κρήτης*

*Κρήτη ποτέ δεν έπεσες στα μάτια των εχθρών σου
Γιατί μαχαίρι αντάρτικο είχες στο κόκκαλό σου...*

*Είναι στολίδι του χιονιά .. ο γέρο Ψηλορείτης...
Και στένεται περήφανος στα μεσακά τση Κρήτης...*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

«ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ»

ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΘΑ ΣΑΣ ΔΙΗΓΗΘΩ ΜΟΥ ΤΑ 'ΠΑΝΕ ΚΑΙ ΜΕΝΑ...
ΤΙΣ ΝΥΧΤΕΣ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΑ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΑ.....

Στα χρόνια των παραμυθιών η σκέψη μου πηγαίνει σε μια
όμορφης πριγκίπισσας την αγκαλιά με στέλνει.....

Σ' ένα δεινό πολεμιστή, ξέφρενο καβαλάρη

Που τον φωνάζαν οι αετοί άνθρωπο μακελάρη

Που 'χε για φίλους τα πουλιά, για σύντροφους τους λύκους
Κι είχε καρδιά που χτύπαγε με λιονταρίσιους χτύπους...

Για την αγάπη του, πικρά, 'κλαιγαν της γης τα αηδόνια

Και τρανταζόταν τα βουνά για να του δίνουν χρόνια...

Ξεπέζεψε το άλογο, ξάπλωνε στο χορτάρι

Μιλούσε με τον ουρανό, τον ήλιο, το φεγγάρι....

Ζητούσε πάντα συμβουλές από σοφούς ανθρώπους

Κι αυτοί τον καθοδήγαγαν με χίλιους δύο τρόπους.....

Τον αγαπούσε η θάλασσα, σταμάταγε τη δίνη

Για να περνά απέναντι να συναντά εκείνη...

Κι όπως αστράφτει το σπαθί στου φεγγαριού τον δρόμο

Αστράφτανε κι οι ουρανοί και του 'κλεβαν τον χρόνο...

Κι ενώ είχε όλα τα στοιχειά της φύσης στο πλευρό του

Δεν είχε την ανάσα της χάδι στο πρόσωπο του

Πολέμησε με τα θεριά, με δράκους με σειρήνες

Τα 'βαλε με τις μοίρες του...τις κέρδισε κι εκείνες....

Μα δεν κατάφερε ποτέ να ανοίξει την καρδιά του

Στην όμορφη πριγκίπισσα να πει τα αισθήματα του

Κι έτσι περνούσε ο καιρός περνούσανε τα χρόνια

Κι ο πόνος της αγάπης του τον τυραννούσε αιώνια

...Έρικα Τζαγκαράκη...

**Αιώνια δικάστηκε να ζήσει η ψυχή του
Μεσ την αιωνιότητα να ψάχνει την καλή του....
Πόσες φορές στη σκέψη του έφερνε τη μορφή της
Μα είχε χαθεί κι η θύμηση με την ανάμνηση της.....
Κι αφού πια δεν κατάφερνε στο νου του να τη φέρνει
Εζήτησε τον χάροντα που τις ψυχές τις παίρνει.....
Μα ο χάρος ήτανε δειλός δεν του 'κανε τη χάρη
Γι' αυτό και κάπου σήμερα.....μιλάει με το φεγγάρι.....
Αν θα ακούσεις ουρλιαχτά λύκων στο όνειρο σου
Κοίταξε μήπως και τον δεις να στέκει στο πλευρό σου
Αν φτερουγίσματα αετού νιώσεις στο προσκεφάλι
Ψάχνει για την αγάπη του και κάνει του τη χάρη
Πες του πως η πριγκίπισσα στο όνειρο τον προσμένει
Πως λαχταρά κάθε στιγμή και πως τον περιμένει...
Κι αν ενωθούνε το παρόν, το παρελθόν, το μέλλον
Θα ενωθούν κι αυτοί οι δυο στο τάγμα των αγγέλων!!!!!!**

...Έρικα Τζαγκαράκη...

«ΚΑΤΙ ΜΟΥ ΘΥΜΙΣΕΣ ΨΥΧΗ ΜΟΥ...»

*...Κάτι μου θύμισαν τα μάτια σου ψυχή μου...κάτι που
φεύγει βιαστικά απ' τη ζωή μου..κάτι στην αύρα σου μου
φέρει στο μυαλό κάποια π' αγάπησα κι ακόμα αγαπώ.....*

*Ένα μυστήριο πλανάται στον αέρα... γνωστή φωνή...
γνωστή χροιά... πέρα ως πέρα .....μα είναι το πρόσωπο
μια μάσκα και σαστίζω..κι όμως τα μάτια σου ψυχή μου τα
γνωρίζω...*

*Τα χέρια απλώνεις με αγγίζεις και παγώνω μες το σκοτάδι
σαν βροχή χρυσή απλώνω...είναι η αφή σου στην καρδιά
μου μονοπάτι*

...Έρικα Τζαγκαράκη...

Είσαι ένα όραμα ή μια οφθαλμαπάτη ;

*...Κάτι μου θύμισες ψυχή μου και λυγίζω μπροστά στα
μάτια σου σαν το παιδί δακρύζω...η αντρειοσύνη μου κι η
τόλμη δε μετράνε όταν μπροστά μου τα όνειρα σου μου
γελάνε.....*

*...Περνάει η ώρα και σε νιώθω να μακραίνεις σαν τη
νεράιδα τα αστέρια να υφαίνεις...σαν παραμύθι παιδικό να
διηγείσαι...και στη ψυχή μου σαν ψυχή να οδηγείσαι...*

*Φύσημα ανέμου και πνοή απ' την πνοή σου και σαν
παλμός απ' τη καρδιά μου εσύ κρατήσου....δώσε μου λόγο
να πετάξω να σωθώ..είσαι και θα 'σαι εσύ το νόημα να
ζω.....*

Όταν η ψυχή οδηγεί το χέρι ..δημιουργείται η γραφή...
Όταν η γραφή δεν είναι «αντιγραφή» ...
τότε γίνεται κείμενο...στίχος...ρίμα...μαντινάδα...
όταν μπορείς να αποτυπώσεις τη γραφή σου ...
στο χαρτί...στον τοίχο...στην καρδιά ...
τότε να είσαι υπερήφανος για ένα μόνο πράγμα....
Γιατί τελικά... έχεις ψυχή.....

Ευχαριστώ από καρδιάς όλους όσους με τον τρόπο τους
συντέλεσαν ώστε να γίνει ένα όνειρο πραγματικότητα....
Το δικό μου όνειρο... αυτό εδώ το βιβλίο... Ένα κομμάτι
από την ψυχή μου κρατάτε τώρα στα χέρια σας.....
Ιδιαίτερα θέλω να ευχαριστήσω την Μίνα Δαμίγου...
που επιμελήθηκε τις διορθώσεις των κειμένων....
Τον Γιώργο Μακρυδάκη που με τα ζωγραφικά έργα που
μας παραχώρησε έβαλε και τη δική του πινελιά σε κάποιες
σελίδες στο εσωτερικό του βιβλίου...
Και τον παιδικό ραδιοφωνικό σταθμό «Family 89.5 fm”
Για την στήριξη του σε κάθε μου βήμα....

Έρικα Τζαγκαράκη.....25.10.2012

*Ήθελα να 'μouνα δεντρό στου τάφου σου τον κήπο....
Να σ' αγκαλιάζουν ρίζες μου να μη θαρρείς πως λείπω*

*Όντε μισέψει μια ψυχή ...μια μάνα θα γεννήσει...
Και κάνει κύκλους η ζωή...στους νόμους που 'χει η φύση...*

....Το βιβλίο το αφιερώνω στην μνήμη του πατέρα μου.....

*Θα ήθελα να ευχαριστήσω από καρδιάς τις
μαντιναδολόγους, στιχουργούς και φίλες μου
Κυρία Δέσποινα Σπαντιδάκη και κυρία Φρόσω
Γιατρομανωλάκη που με τα ζεστά τους λόγια
μου έδωσαν το θάρρος να προσπαθήσω
κι εγώ στον χώρο της κρητικής μαντινάδας!*

Επίσης ένα μεγάλο ευχαριστώ στην φίλη μου και ζωγράφο

*Άννα Παπαχρονάκη που ζωγράφισε με καταπληκτική
μαεστρία το εξώφυλλο και το οπισθόφυλλο του βιβλίου.*

*Επίσης στον καλό μου φίλο Νίκο Κεφαλούκο για την κάβα
τη βραδιά της παρουσίασης.*

Στέλλα Τσαϊνή.....25.10.2012

ΣΤΟΝ ΑΡΓΑΛΕΙΟ
ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ ΜΑΣ

